

1883-06-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sora

Omtalte personer:

Guiseppe Copo Bianca

Goldschmidt

Peder Severin Krøyer

Viggo Pedersen

Niels Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:

Helsingør, Danmark

Sverige

Øresund

Kattegat

Kullen, Sverige

Grækenland

Knapstrup, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 41 Nr. 29

Pora 16? Juni 1883

Tak for sang og brev bejere Søster!

Min adresse er ikke (Teira di Paroro, men
T. d. Lavoro). — Ja Du må nok sige at det
er dejligt at tænke sig mig på landet, men
her er jeg dærlig, i Rom var jeg rask. Der
den forandre doktor, som egentlig burde
være skuespiller har nu fået has på de
koen, som det synes. Tusstas kunde jeg ikke
få her, så jeg har tyttet mig om al mulig
andst, til Løgen kom og gav mig noget
helt andst, så nu får jeg vist forstoppelse. Ja
Vel var der varmt i Rom, og havde det end-
da været solskin, det har vi næsten intet
af, men det har været gennemskinnat
gråvej og Scirocco, pue i Nef grønt-
butiken er ikke solgt endnu. Når Gold-
schmidt kommer hjem, håber jeg Du snarest
bringer ham billedet, hvad siger Søster? —
Håber Du har mødt dig godt på Theat-
strøg og i Helsingørs vand, hvor jeg får hjem
og Sveriges veer ved at tænke på Øresund og
Kattegat og de salt bølger med Kullen i
det fjærne. Nå, ja det kan gæme være at
hvorken Du eller Pedersens flygte for at jeg skal
gå hen og gifte mig, men bare indermest

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

heden, men det var noget i den retning, som
jeg tror Niels Strømer har. Han i Paris er
der for resten så mange iker røstede.
deftigheden, så hvem kan vide. Siden
Finger Marie har jeg vist fået en trold
for røstet her. Men jeg om så at helde
drene stund til jeg kommer til Græken-
land, der i det dejlige stilles af umiddel-
følger ombrudet finder jeg vel fuld fort om
pige løst og gudsig, kvindigt og skøn,
som blide der stråler i solen. Sig om
min søster så det, hvad var det om egentlig,
at du vadede om med hen så heldigt. Strophomen
noget det var om mig og min smukke kunstner, og
om hvor længe det vil til flere nye møde bare.

Ja du kan vel vide at, når jeg ligger her
og sover i maen, har jeg egentlig ikke så
megt at fortælle. Forleden overgik vor
værtinde mig en dejlig magnolia blomst,
men den var ganske egentlig til Peder den,
det var i hans værelse, men jeg stod uerms,
han beholdt den imidlertid blot dag til at
penge fra hans Pigermoders bilde, den
holdt met og fids-leder, dagen efter
da blomsten var udfoldet, før jeg den

ind til mig. Til Zacharias og i
hans Gjæstgæst kammer unge piger og
gamle mænd om uhyre bouketter
af jasminder, så han er kendt at blise
fuld af duften. Ha da det løfler,
Jeg du var her, så skulde vi ordentlig
gå om i mørkeningen og se på løfler og
være romantiske, det er sandt jeg er dærlig,
ja så mætte vi jo ventte til jeg kom mig, Peder
kender jo også vist dig som. Han vil gerne
kom dig at kende, men det kan vel ikke
være, det er også ligeledes som hvor kender
sine. Nå hvad synes du om vore nye
Bjert? - Vorten må dog egentlig være godt
kæ mig i disse dage, jeg spiser ikke stort andet
end kødt risvand og jeg brød, men det var vel
egen med anelse om den det jeg gik ind
at han forleden trakterede mig med en del.
Så om kan min alle dejlige tjenerinde
og spørge om hun kunde tjene mig med
noget, jeg måtte lade hende ventte lidt uden-
for, for min sindige omkæmper med
sigt parat, hvormed jeg trækker døren til,
dog sludder, der er ingen ordentlig til

på døren, enten er den låst eller åben,
og er den låst, kan enten jeg ikke komme
ud eller ingen ind, med mindre jeg må op
af sengen og lukke op. - Så nu var hun her
igen med det vand jeg begærede, næse hvor
hun er grøn, men var, hun vilde vaske min
tandbørste imorges. Det er sandt, jeg har
fået en dør, en som har låst hos Krojer,
da han var her. Han har bedt, om han må
gå ud med når jeg og min tjener Giusepe
Copo Bianco går på arbejde, og så når
tjener sidder og venter om han så må
tegne ham, og jeg vil kritisere tegningen.
Jeg har lovet at gøre mit bedste. Han
tegnede for resten ikke så helt fejl, billedet
af hans gamle tante var der megen mening
i; men hans fantasi-tegning i flere af delene
med bårde af medalioner, karnisser og
studske huller imellem, var trist. Han og
tjener Capobianco gjorde mig vittet, den
sedes lugt så grueligt af kvæld, idag
fik jeg ham dog til at holde sig i afstand
ved at byde ham en stol som stod lidt borte.
Desværre lugter vor ene opvart ved
bordet også af kvæld. Den anden og
højeste, Vincenzo, er den grinsende gamle
skolejedes skidhelighed men kan lække sig, og
så er det ham størst velkomment når man lår
ad ham, hvilket også er uundgåeligt. Hils alle